

dentlig store tilkomne Fremgang. Jeg skal saaledes nævne, at Toldafgiften, den rene Toldafgift, som for indeværende Finansaar var anslaaet til 36,5 Millioner, allerede i disse 7 Maaneder har givet 38,6 Millioner, og deraf kan man slutte, at Anslaget ikke er rigtigt, heldigvis. Alle Forbrugsafgifterne var anslaaede til 94,1 Millioner og har i de forløbne 7 Maaneder givet 89,7 Millioner, hvilket ogsaa viser, at der kommer overordentlig store Forøgelse her. Derimod har Stempelafgiften vist Nedgang. Den var anslaaet til 56,85 Millioner, og har i disse 7 Maaneder givet 25,6 Millioner, altsaa ikke en Gang Halvdelen, det vil sige, den er i Øjeblikket 10 Millioner mindre end i Fjor, hvilket efter al Rimelighed vil betyde, at den bliver ringere endnu, efterhaanden som Maanederne gaar. Dette skyldes væsentligst eller helt Børsskatten. Den giver jo ikke noget, naar der ikke er tilstrækkelig Omsætning, idet den er en Afgift paa Omsætningen paa Børsen. Jeg har før udtalt min Tvivl om, hvorvidt den ikke er for høj, naar man kommer ind i normale Forhold. Men ærede Medlemmer — jeg tror alle endda — har været stillede noget mærkeligt i denne Sag. Man har ved denne Skat villet udtrykke sin Forargelse over det Spil, der fandt Sted paa Børsen, og ment, at det til en vis Grad var en moralsk Skat, hvorved man klarlagde sin Fordømmelse af dette Spil, hvad meget vel kan forstaas. Men man har paa samme Tid villet have den størst mulige Indtægt af Skatten, Forargelsen er omsat i en Tilbøjelighed til at indvinde det mest mulige ved denne. Begge Dele kan egentlig ikke forenes. Der kan være en vis Tid, hvor det lykkes at forene begge Dele, men hvis paa Grund af Forholdene den moralske Forargelse forsvinder, fordi Spillet ophører, ja, saa kommer jo heller ikke den Indtægt, man ønsker, ind af denne Skat, og da er den ganske sikkert i Øjeblikket ret høj overfor den regelrette Omsætning paa Børsen.

Jeg maa altsaa stadig hævde, at der kan blive et saa stort Underskud, som jeg har nævnt, men paa den anden Side kan jeg ikke gaa ind paa, at det skulde blive større, end jeg har nævnt, og der er nogen Udsigt til, at det kan blive noget mindre.

Jeg vilde dernæst gerne sige nogle Ord om Statsgælden: enkelte ærede Medlemmer, jeg tror ogsaa det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard), har dvælet ved dens Størrelse, dens Tyngde og Omfang, og ganske særlig, synes jeg, nævnedet det ærede

Medlem fra Guldager (Slebsager) med megen Forargelse dens Omfang. Dette ærede Medlem bebrejdede Ordføreren for det radikale Venstre (Slengerik), at han, naar han havde loyprist Regeringen for dens gode Gerninger — det skal jeg ikke bebrejde det ærede Medlem fra Middelfart (Slengerik) — havde oversprunget Forholdet til Statsgælden og Forholdet til Skatterne, og det ærede Medlem fra Guldager, som, efter hvad der er mig meddelt, skal være en vældig Raaber for Herren paa Folkemøder — med Herren mener jeg det ærede Medlem fra Ringkøbing (J. C. Christensen) —, og som skal være en meget frygtindgydende Mand, spurgte meget stærkt, om man da var villig til at tage Ansvaret for Statsgæld og Skatter. Det ærede Medlem er overhovedet stærk i at spørge. Jeg vil sige: Ja, hvis det ærede Medlem spørger paa den Maade, saa er jeg, og jeg antager ogsaa mit Parti, ganske villig til at tage Ansvar for Statsgæld og Skatter, og hvad dertil hører. Hvad Statsgælden angaar, vil jeg først sige, at vi har været det Land i Europa, som har laant billigst under Verdenskrigen; det er ikke noget, jeg synes, vi ikke kan være bekendt at tage Æren for, men hvis andre ikke vil have Æren, saa for mig gerne.

Statsgældens Beløb er nu 919 Millioner, naar man saa derunder regner det Beløb af 5 Mill. Kr., som er afsat til den Rask-Ørstedeske Fond, og den Million, som er afsat til den dansk-islandske Fond. Det er jo Statsgæld, om man vil; Statsobligationerne er udstedte, men de skal ikke afdrages, ikke afbetales nogen Sinde. Det er en stadig Byrde for Statskassen; vil man kalde det Statsgæld, kan man gøre det. I Virkeligheden er det et Beløb, som falder under Undervisningsministeriet, og da dette Ministerium er oppe paa over 50 Mill. Kr. i Udgift, kan jeg ikke mene, at $\frac{1}{4}$ Million eller 300 000 Kr. mere eller mindre gør saa overmaade meget til Sagen. Imidlertid, Statsgæld maa man kalde det i en vis Forstand, men jeg ved ikke, om det ærede Medlem fra Guldager og hans Parti ikke vil være delagtige i disse Statslaan; jeg har indtil nu forstaaet det saaledes, at alle var enige om, at Staten traf disse Foranstaltninger.

Endvidere ligger der i Øjeblikket i Statskassen, naar vi skal tale om Statsgæld, omtrent 20 Mill. Kr. af vore egne Obligationer, og dem maa man have Lov til at regne fra, thi den Gæld, man selv besidder, er ikke videre trykkende for en. Dette fører os til, at der bliver et Beløb